حق با شماست

info@jamejamdaily.ir
روابط عمومی: ۲۲۲۶۲۱۴۲

#احتکار-کالا
هاشم‌زاده از تهران:
بسیاری از فروشگاه‌ها اجناس خود را به خیال این که باز هم گران می‌شود، نمی‌فروشند و این موضوع باعث احتکار و گران‌فروشی شده است.

#قطع-یارانه
فرهنگی بازنشسته از تهران:
دبیر بازنشسته هستم و بیش از دو ماه است یارانه بنده را قطع کرده‌اند. مگر چقدر دریافتی دارم که باید یارانه‌ام قطع شود؟

#تورم-حبوبات
فلاحی از تهران:
قیمت حبوبات در دو ماه اخیر بیش از صددرصد گران شده، چرا دولت فکری به حال این گرانی‌ها و وضعیت معیشتی مردم نمی‌کند؟

#حقوق-تامین‌اجتماعی
امینی از همدان:
چرا افزایش حقوق مجدد برای بسیاری از ارگان‌ها صورت گرفت ولی برای بیمه‌شدگان تامین اجتماعی اقدامی صورت نگرفته است؟

#محدودیت-ساعت۱۸
رزاقی از تهران:
تصمیمات ستاد ملی مبارزه با کرونا درباره تعطیلی بازار راس ساعت ۱۸ باعث ازدحام مسافران در اتوبوس‌ها و مترو شده؛ متاسفانه در این مکان‌ها به هیچ‌عنوان فاصله اجتماعی رعایت نمی‌شود.

جوابیه

در پی درج پیامی شنبه ۱۳۹۹/۰۸/۱۰ با عنوان «لکه‌گیری و ترمیم آسفالت میدان مرکزی میوه‌وتره‌بار» مدیر روابط‌عمومی و اموربین‌الملل سازمان مدیریت میادین میوه‌وتره‌بار شهرداری تهران با ارسال نمابری اعلام کرد: طبقه برنامه مدون و زمانبندی‌شده، هر سال در دو نوبت اقدام به لکه‌گیری و ترمیم آسفالت میدان مرکزی میوه‌وتره‌بار می‌شود، اما بنا به دلایلی نظیر حجم بسیار بالای تردد خودروهای سنگین و سبک به‌صورت شبانه‌روزی و تولید مقادیر زیادی شیرابه زباله در این میدان، روکش آسفالت این مجموعه مجددا دچار آسیب و تخریب می‌شود. با این وجود، توجه این شهروند عزیز به مسائل میدان مرکزی میوه‌وتره‌بار، نشان دهنده دلمشغولی و مسوولیت‌شناسی ایشان نسبت به موضوعات شهری است که این سازمان ضمن قدردانی از ایشان تلاش می‌کند تا با تسریع در اقدامات خود، رضایت‌مندی شهروندان محترم را فراهم آورد.

گزارشی از رویداد جذب سرمایه‌های خطرپذیر برای شرکت‌های نوپا در صندوق نوآوری و شکوفایی

دوشنبه‌های استارت‌آپی

شرکت‌های نوپا در دوشنبه‌های استارت‌آپی طرح‌های خود را ارائه می‌کنند

۱۵

دانشجویان دانشگاه تهران، برای دانش‌آموزان کنکوری استان سیستان و بلوچستان مدرسه مجازی راه انداخته‌اند

آموزش از راه خیلی دور

لیلا شوقی
جامعه

کنکوری‌های امسال، این روزها دغدغه ثبت‌نام کلاس‌های آنلاین را دارند. آنها کنکور سختی را پشت سر گذاشتند و با مشکلاتی مثل کرونا، عقب افتادن زمان برگزاری و همه استرس‌هایشان، بالاخره از سد کنکور گذشتند. اما در حاشیه اتفاقات عجیب و غریب این کنکور کرونایی، داوطلبان یک استان بودند که بیشتر از همه استرس کشیدند و حتی خیلی‌هایشان تصمیم گرفتند که بی‌خیال تحصیل و کنکور شوند؛ در چنین شرایطی، گروهی از دانشجویان وسط میدان آمدند، راهنمایی‌شان کردند و دستشان را گرفتند؛ دست دانش‌آموزان پای کنکوری استان سیستان و بلوچستان را که کرونا و سیل دست به دست هم داده بود تا آنها را از درس و مشق عقب بیندازند. این گروه دانشجویی، دانشجویان دانشگاه تهران بودند که حواس‌شان به آنها بود و البته هنوز هم هست تا محرومیت آموزشی، کرونا و سیل، آینده آنها را بیش از این به مخاطره نیندازد. به خاطر همین، آستین همت بالا زده‌اند و از راه دور و مهم‌تر از آن، در زمانی که هنوز آموزش مجازی مد نشده بود، برایشان کلاس آنلاین تشکیل دادند و قدم به قدم و آرام‌آرام، آنها را آماده کردند تا برای کنکور پراسترس، آماده شوند. حالا هم که کنکور تمام شده است، برنامه‌های ویژه‌ای برایشان گذاشته‌اند تا با تجربه سالی که گذشت، کلاس‌های آنلاین و برنامه‌های دیگرشان را برای کنکور ۱۴۰۰ به پیش ببرند. حسین مرشدیان، مسوول کانون خدمت‌رسانی دانشگاه تهران و میثم نهنگی، معاون آموزش این کانون، درباره این مدرسه مجازی که برای آماده‌سازی دانش‌آموزان سیستانی راه انداخته‌اند، می‌گویند.

کمپین کتاب کمک درسی

گروه دانشجویان دانشگاه تهران، حالا سرشان حسابی شلوغ است. درست است که کنکور سال ۹۹ با همه فرازها و نشیب‌هایش تمام شده، اما آنها خود را برای کنکور سال ۱۴۰۰ آماده می‌کنند. همه تجربه‌های ریز و درشتی را که در کنکور سال قبل داشتند، به کار گرفته‌اند تا آموزش بهتری برای دانش‌آموزان سیستان و بلوچستان داشته باشند. آنها این روزها، برای مدرسه آنلاین‌شان، کتاب کمک‌درسی جمع می‌کنند؛ کاری که به خاطرش پویشی مردمی هم به راه انداخته‌اند. یکی از فعالیت‌های مهم آنها، تامین کتاب‌های کمک درسی برای دانش‌آموزان مناطق محروم است. مرشدیان می‌گوید: «یکی از مهم‌ترین مشکلاتی که برای دانش‌آموزان پای کنکوری استان‌های محروم وجود دارد، تامین کتاب‌های کمک درسی است.» آنها نصف و نیمه درس را در مدرسه یاد می‌گیرند، اما شاید نشود بدون کتاب‌های کمک درسی، در کنکور موفق عمل کرد؛ چون خیلی از روش‌های کنکوری و تست‌های کنکوری در مدارس تدریس نمی‌شود. این روش‌ها را باید در کتاب‌های درسی پایه یازدهم و دوازدهم پیدا کرد، مرشدیان می‌گوید که دانش‌آموزان مناطق محروم، به‌خصوص دانش‌آموزان سیستان و بلوچستان، در درس‌های ریاضی، فیزیک و عربی ضعیف هستند و خب همه اینها، لزوم استفاده از کتب کمک درسی را مهم‌تر می‌کند. دانش‌آموزی که نمی‌تواند هزینه یک گیگ اینترنت را بدهد، چطور می‌تواند، برای کتاب کمک درسی، پولی داشته باشد؟ و حالا به خاطر همین احساس نیاز، دانشجویان دانشگاه تهران کارزار حمایتی برای تهیه این کتاب‌ها راه انداخته‌اند و از داوطلبانی که در کنکور سراسری سال‌های گذشته شرکت کرده‌اند و احتمالا دیگر به کتاب‌های کمک درسی‌شان نیازی ندارند، درخواست کرده‌اند تا کتاب‌هایشان را به دست دانشجویان دانشگاه تهران برسانند تا آنها هم این کتاب‌ها را به دانش‌آموزان مناطق محروم بدهند. مرشدیان می‌گوید که این پویش را تازه شروع کرده‌اند، اما استقبال اهدای کتاب‌ها خیلی خوب بوده است.

این اما تنها برنامه دانشجویان دانشگاه تهران نیست. آنها تصمیم دارند، مدرسه آنلاین‌شان را بزرگ‌تر کنند، حالا نه‌تنها سیستان و بلوچستان، بلکه کرمان و دیگر استان‌های محروم هم در برنامه هدف آنها قرار دارد، ولی طبیعتا گسترش مدرسه نیاز به برنامه‌ریزی جامع‌تری دارد؛ کاری که دانشجویان این روزها در کنار جمع‌آوری کتاب‌های کمک درسی انجام می‌دهند. مرشدیان می‌گوید: «آن زمان که مدرسه آنلاین را راه انداختیم، تقریبا هیچ تجربه آموزش آنلاینی در کشور وجود نداشت، حالا اما برنامه‌های متنوعی وجود دارد.» و حالا که تجربیات آموزش آنلاین زیاد شده است، آنها تصمیم گرفته‌اند که روی ایده‌های بهتری برای آموزش آنلاین کار کنند.

جرقه احداث مدرسه

اما ایده احداث مدرسه آنلاین چطور شروع شد؟ داستان احداث مدرسه مجازی برای استان جنوب شرقی، از دی ماه پارسال، شروع شد؛ زمانی که سیل، این استان پهناور را زیر آب برد. سیل که جاری شد، فرقی نداشت، زمین‌های کشاورزی روستاییان، جاده‌ها و راه‌ها یا حتی مدارس را؛ تروخشک با هم سوختند و رفتند زیر آب. قبل از این هم آموزش در استان محروم، لنگ می‌زد و نبود مدارس و معلم هر دو با هم، مهمان که نه، صاحبخانه بود و محرومیت آموزشی، همیشه با اسم استان سیستان‌وبلوچستان همراه بود. آب که سرزیر کرد، همه امدادرسانان راهی استان شدند تا راه‌های مسدود شده را باز کنند و آذوقه برسانند به روستاها و شهرها. کمتر کسی اما حواسش به دفترها و کتاب‌های غرق‌شده در آب یا نیمکت‌های شناور در آب بود. همان زمان، در سیل دی ماه، کانون خدمت‌رسانی دانشگاه تهران، متشکل از پانزده دانشجو به این مناطق سیل‌زده رفتند تا باری از روی دوش سیل‌زده‌ها بردارند. چشمان تیزبین‌شان اما مدارسی را که به‌خاطر سیل، بسته شده بودند، دید؛ مرشدیان می‌گوید که آن‌زمان نمی‌دانستند باید به دانش‌آموزانی که یکباره به خاطر سیل از تحصیل باز مانده‌اند، کمک کنند. او می‌گوید که گروهشان با ذهنی مشوش بعد از چند روز به تهران بازگشتند، اما فکر نگاه منتظر دانش‌آموزان سیستانی یک لحظه هم آنها را رها نکرد و درست همان زمان، همان زمان که آموزش مجازی، هنوز طرفداری نداشت، آنها ایده احداث مدرسه مجازی به ذهنشان رسید؛ این که ازراه‌دور به دانش‌آموزان دهم، یازدهم و دوازدهم که باید خود را برای کنکور آماده کنند، آموزش بدهند. حسین می‌گوید: «امکان آموزش برای همه دانش‌آموزان امکان نداشت. ما تنها می‌توانستیم به دانش‌آموزانی که به گوشی تلفن هوشمند یا تبلت دسترسی داشتند، آموزش بدهیم.» او می‌گوید که برخی از دانش‌آموزان به تبلت و موبایل دسترسی نداشتند یا در خوشبینانه‌ترین حالت، فقط زمانی که والدینشان به خانه برمی‌گشتند، می‌توانستند، موبایل دستشان بگیرند. این اما تنها مشکل آنها نبود، بسیاری از خانواده‌های محروم استان سیستان‌وبلوچستان، نمی‌توانستند، هزینه‌های اینترنت را تامین کنند و عملا امکان استفاده از این ایده و آموزش دانشجویان دانشگاه تهران را نداشتند. اما آنها راهکارهایی برای راه‌اندازی مدرسه‌شان، داشتند و دارند.

کلاس‌هایی با زمان باز

راه‌حل مشکلات یکی پس از دیگری به ذهن خلاق بچه‌ها، راه پیدا کرد. آنها تصمیم گرفتند که ایده جذابشان را با وزارت ارتباطات مطرح کنند؛ جالب این‌که وزارتخانه هم از ایده آموزشی آنها استقبال و با تیم آنها همکاری کرد. شماره‌های دانش‌آموزان را به وزارتخانه دادند تا به این بچه‌ها اینترنت رایگان بدهند. مشکل اینترنت رایگان که حل شد، آنها به ساعات باز کلاس‌ها فکر کردند. به این‌که دانش‌آموزان در هر زمانی از روز که به موبایل دسترسی پیدا می‌کنند، بتوانند درسشان را بخوانند. نهنگی می‌گوید که برای این مشکل هم راه‌حل ساده‌ای را پیشنهاد دادند. در واقع آنها برنامه‌ریزی دقیقی برای آموزش کردند. این‌که هر روز ساعت ۸ صبح محتوای آموزشی را در گروه‌های کوچکی که در یکی از اپلیکیشن‌های ارتباط اجتماعی درست کرده بودند، بارگذاری کنند، اما به اعضای گروه زمان دادند تا ساعت ۸ شب، محتوای آموزشی را ببینند و درس را هم یاد بگیرند. گروه اما زمانبندی جامع‌تری هم داشتند؛ این‌که بعد از ساعت ۸ شب دو ساعت زمان رفع اشکال باشد. رفع اشکالی که البته تک‌نفره بود و سرگروه برای دانش‌آموزانی که در زیرگروهشان است، انجام بدهد.

آنها تهیه آموزش را برمبنای سطح متوسط گذاشتند و برای همین سطح هم تولید محتوا را شروع کردند. تولید محتوایی که با امکانات اولیه در قالب متن آموزشی، فیلم، پی‌دی‌اف و صوت به گروه‌ها فرستاده شد و این گروه کارشان را در دی‌ماه با همین شرایط شروع کردند. نهنگی می‌گوید که رفته‌رفته، تعداد دانش‌آموزان بیشتر هم شد و حتی به ۲۰۰۰ نفر رسید اما به نظر می‌رسید که استقبال از آموزش مجازی، بیشتر از این حرف‌هاست: «در بین دانش‌آموزان، مدیران مدارس و معلمانی هم بودند که از محتوای درسی ما استفاده کردند و در اختیار دانش‌آموزان‌شان گذاشتند.» آنقدر که دامنه استفاده از دروس گروه به دانش‌آموزان مناطق محروم در جنوب استان کرمان هم رسید.

مشاوره کرونایی

درست است که آنها کارشان را در دی‌ماه پارسال، زمانی که کرونا هنوز نیامده بود، شروع کردند اما بعد از شیوع کرونا هم کار را همچنان ادامه دادند. آن زمان اما فارغ از آموزش، استرس ابتلا به بیماری و موفقیت در کنکور سراسری به دل دانش‌آموزان افتاده بود. شاید به خاطر همین است که مرشدیان و گروهش، خدمات ویژه برای دانش‌آموزان راه انداختند؛ خدمات مشاوره که به گفته مرشدیان، در استان سیستان‌وبلوچستان، خیلی هم مهجور مانده است. او می‌گوید که شاید آموزش و بالابردن سطح علمی دانش‌آموزان استان، خیلی مهم باشد، اما با مشاوره تحصیلی درست، می‌توان به بالابردن سطح علمی هم امیدوار بود. آنها تصمیم گرفتند که بعد از آموزش، به بچه‌ها، مشاوره تحصیلی هم بدهند و برای درس خواندن‌شان برنامه‌ریزی کنند. در مدت‌زمان کنکور هم از دی‌ماه، تا مردادماه که کنکور سراسری، برگزار شد، دو سه بار آزمون برگزار کردند؛ هرچند که برنامه‌ریزی برای ۲۰۰۰ دانش‌آموز سخت است، اما آنها با کار شبانه‌روزی، تلاش کردند آموزش خوبی به بچه‌ها بدهند.

پیامی با عشق

یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های گروه دانشجویی دانشگاه تهران، ارتباط برقرار کردن با دانشجویان است؛ حتی از راه دور. دانش‌آموزان، نگرانی‌هایشان را با معلمین از راه دورشان در میان می‌گذارند و از آن طرف هم، معلمین گوش شنوایی برای شنیدن مشکلات بچه‌ها و البته همراه و هم‌قدم آنها هستند. شاید آموزش شبانه‌روزی، برای دانشجویانی که خود درس و زندگی دارند، سخت باشد، اما پیام‌های محبت‌آمیز دانش‌آموزان از سرزمین رستم دستان، خستگی را از تن آنها بیرون کرده است. پیام‌های دلنشینی که به دست دانشجویان رسیده، آن‌قدر بی‌شمار است که انگیزه‌شان برای ادامه دادن این راه، هر روز بیشتر از روز گذشته است؛ آن‌قدر که این روزها و بعد از اعلام نتایج و دیدن نتایج آزمون، این پیام‌ها بیشتر هم شده است.

محسن زاهدی، یکی از دانش‌آموزانی است که در مدرسه مجازی شرکت کرده است. او حدود ۱۰ ماه پیش یعنی دی‌ماه پارسال را، زمانی را که سیل مدرسه، خانه و زندگی‌شان را خراب کرد به‌خوبی به یاد دارد. او به ما می‌گوید: «بعد از سیل، مدرسه و بخشی از خانه‌مان خراب شد. پدرم بیکار بود و به خاطر همین تصمیم گرفتم ترک تحصیل کنم و به دنبال کار بروم.»

محسن تصمیمش را گرفته بود اما بارقه‌های امید، بعد از آشنایی با گروه دانشجویان، دوباره به زندگی او برمی‌گردد. او می‌گوید هرچند که تصمیمش را گرفته بود، اما ته‌دلش می‌خواست که درس بخواند. امیدواری در مشاوره‌ها و آموزش‌های از راه دور دانشجویان دانشگاه تهران، زندگی‌اش را از این رو به آن رو می‌کند و نور امید تازه‌ای را به دل دانش‌آموز داستان ما روشن می‌کند و امید، از خاکسترهای ناامیدی، مانند ققنوسی، دوباره متولد می‌شود و محسن در کنکور سراسری شرکت می‌کند. بعد از اعلام نتایج اما نتیجه تمام سختی‌هایی را که به جان خریده بود، می‌بیند؛ او هنوز هم آن لحظه را به یاد دارد؛ لحظه‌ای که یکی از بهترین خاطرات زندگی محسن است. او بعد از اعلام نتایج، در رشته مهندسی کامپیوتر در دانشگاه زابل قبول می‌شود و حالا خودش را آماده شرکت در کلاس‌های مهندسی می‌کند.

اما محسن تنها دانش‌آموز موفق نیست؛ سکینه ریگی، یکی دیگر از دانش‌آموزانی است که با کمک دانشجویان در پایه یازدهم درس می‌خواند. او به ما می‌گوید: «هر زمانی که از درس خواندن خسته می‌شدم و یا ناامیدی به سراغم می‌آمد، به مشاوره‌ها و پیام‌های محبت‌آمیزی که معلمینم در مدرسه مجازی به من می‌دادند، گوش می‌دادم.» او می‌گوید مشاوره‌های دانش‌آموزان باعث می‌شود که او بهتر بتواند درس بخواند و خودش را برای شرکت در آزمون سراسری پیش‌رو آماده کند. سکینه می‌خواهد مانند همین دانشجویان، فرد مفیدی برای جامعه باشد؛ معلم بشود و مانند آنها به دانش‌آموزان استان محرومش کمک کند.